

419

U S T A W A

z dnia 13 lipca 1939 r.

o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt.

Art. 1. Ustawa niniejsza dotyczy następujących środków żywienia zwierząt:

1) otrąb, śruty, makuch i mączek pochodzenia roślinnego i zwierzęcego (pasz);

2) środków chemicznych i roślinnych, deklarowanych przez wprowadzających je do obrotu jako dodatki do pasz, jeżeli nadzoru nad obrotem tymi środkami nie unormują odrębne przepisy;

- 3) mieszanek wytworzonych zarówno z mieszania środków żywienia, określonych w pkt 1) i 2), jako też z mieszania tych środków z innymi środkami żywienia zwierząt.

Art. 2. Nie wolno wprowadzać do obrotu:

- 1) pasz zepsutych;
- 2) pasz zawierających:
 - a) większą procentową ilość zanieczyszczeń i domieszek szkodliwych dla zdrowia zwierząt, niż ustalona na podstawie art. 3 pkt 2),
 - b) mniejszą procentową ilość składników odżywczych, istotnych dla danej paszy, niż ustalona na podstawie art. 3 pkt 3),
 - c) większą procentową ilość wody, niż ustalona na podstawie art. 3 pkt 4);
- 3) paszy zawierającej bezwartościowe domieszki, obce dla danej paszy, choćby domieszki te nie były dla zdrowia zwierząt szkodliwe i przez dodanie ich ilość składników odżywczych nie zmniejszyła się poniżej normy, określonej na podstawie art. 3 pkt 3).

Art. 3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu ustala dla poszczególnych pasz:

- 1) cechy zepsucia;
- 2) dopuszczalną procentową ilość zanieczyszczeń i domieszek szkodliwych dla zdrowia zwierząt;
- 3) najmniejszą procentową ilość składników odżywczych istotnych;
- 4) dopuszczalny procent zawartości wody.

Art. 4. 1. Środki chemiczne lub roślinne, określone w art. 1 pkt 2), jak również mieszanki, określone w art. 1 pkt 3), mogą być wprowadzone do obrotu tylko w opakowaniu z napisem, oznaczającym procentową ilość poszczególnych składników oraz nazwę (firmę) i adres wytwórni.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu ustala, jakie dane, poza wymienionymi w ust. 1, powinny być umieszczone w napisie na opakowaniu, jak również sposób opakowania.

Art. 5. Nie wolno w reklamach środków żywienia zwierząt używać nazw i określeń, mogących wprowadzić w błąd co do rodzaju, pochodzenia lub składu tych środków.

Art. 6. 1. Wyniki analiz, dokonanych w pracowniach, upoważnionych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, są jedynie miarodajne dla osób interesowanych i władz przy stwierdzeniu, czy pasze odpowiadają wymaganiom, ustalonym na podstawie art. 3, a inne środki (art. 1 pkt 2) i 3)) — danym, umieszczonym w napisie na opakowaniu.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala sposoby dokonywania analiz środków żywienia zwierząt, jak również sposoby pobierania próbek oraz ich wielkość.

Art. 7. 1. Nadzór nad jakością środków żywienia zwierząt należy do wojewódzkich i powiatowych władz administracji ogólnej.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala zasady wykonywania nadzoru.

3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może do współdziałania z władzami administracji ogólnej powołać izby rolnicze i organizacje społeczno-rolnicze, nie zajmujące się wprowadzaniem środków żywienia zwierząt do obrotu oraz — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu — izby przemysłowo-handlowe, a w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych — również samorząd terytorialny.

4. Władze wojskowe, wyznaczone przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, sprawują nadzór nad jakością środków żywienia zwierząt, pochodzących z wytwórni wojskowych, do chwili wprowadzenia ich przez te wytwórnie do obrotu.

Art. 8. 1. Organa władzy wykonywającej czynności nadzorcze mają prawo:

- 1) wstępu do wszelkich pomieszczeń przedsiębiorstw, zajmujących się produkcją lub wprowadzaniem do obrotu środków żywienia zwierząt;
- 2) przeglądania ksiąg handlowych oraz wszelkiego rodzaju ksiąg gospodarczych, dokumentów i zapisków, jak również czynienia z nich odpisów, jeżeli to jest niezbędne w związku z wykonywaniem nadzoru;
- 3) pobierania bezpłatnie próbek środków żywienia zwierząt, potrzebnych do przeprowadzenia analizy.

2. Sprzedawca, u którego władza pobrała próbkę, jest obowiązany uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę, odpowiadającą wysokości kosztów analizy, jeżeli upoważniona pracownia (art. 6) stwierdzi, że pasza nie odpowiada wymaganiom, ustalonym na podstawie art. 3, a inny środek żywienia zwierząt (art. 1 pkt 2) i 3)) — danym, umieszczonym w napisie na opakowaniu.

3. Wiadomości, uzyskane w drodze wykonywania nadzoru, należy traktować jako tajemnicę handlową.

Art. 9. 1. Władza (art. 7) zarządzi zniszczenie paszy, jeżeli stwierdzi, że pasza, przeznaczona do wprowadzenia do obrotu lub znajdująca się w obrocie, posiada cechy zepsucia.

2. Władza może zająć do czasu dokonania analizy paszę, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że zawiera większą ilość zanieczyszczeń lub domieszek, szkodliwych dla zdrowia zwierząt, niż ustalona na podstawie

art. 3 pkt 2), po czym — zależnie od wyniku analizy — zarządza zniszczenie jej lub zwolnienie od zajęcia.

3. Pasza może być — w przypadkach, określonych w ust. 1 i 2 — na wniosek posiadacza według całkowicie swobodnej oceny władzy podjęta zabiegom, mającym na celu usunięcie wad zepsucia lub zmniejszenie ilości zanieczyszczeń i domieszek szkodliwych dla zdrowia zwierząt, do normy, określonej na podstawie art. 3 pkt 2) — lub nie powodującym zniszczenia paszy, lecz czyniącym ją — jako paszę — niebezpieczną do użycia. Posiadacz paszy ponosi koszty takich zabiegów.

Art. 10. 1. Kto:

1) wprowadza do obrotu:

- a) paszę, posiadającą cechy zepsucia, ustalone na podstawie art. 3 pkt 1),
- b) paszę, zawierającą większą ilość zanieczyszczeń lub domieszek szkodliwych dla zdrowia zwierząt, niż ustalona na podstawie art. 3 pkt 2),
- c) paszę, zawierającą mniejszą procentową ilość składników odżywczych istotnych dla danej paszy, niż ustalona na podstawie art. 3 pkt 3),
- d) środki chemiczne lub roślinne, określone w art. 1 pkt 2), lub mieszanki, określone w art. 1 pkt 3), których skład lub procentowa ilość poszczególnych składników nie odpowiada napisowi na opakowaniu (art. 4);

2) utrudnia wykonywanie czynności nadzorczych —

podlega karze grzywny do 3.000 zł i aresztu do 3 miesięcy lub jednej z tych kar.

2. Kto:

- 1) wykracza przeciwko przepisowi art. 2 pkt 3),
- 2) wbrew przepisowi art. 4 wprowadza do obrotu środek chemiczny lub roślinny albo mieszankę,
- 3) wykracza przeciwko przepisowi art. 5,
- 4) wprowadzając do obrotu środek żywienia zwierząt, powołuje się na wyniki analizy, dokonanej w pracowni nieupoważnionej w myśl art. 6 ust. 1 —

podlega karze grzywny do 1.000 zł i aresztu do 1 miesiąca lub jednej z tych kar.

Art. 11. Powiatowe władze administracji ogólnej są powołane do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w art. 10.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski